

И то му извадило очите, отрезало му ушите, отвело го в голямата гора и го оставило там. В това време минали край него Тигърът, Вълкът и Лисицата и го забележали. —

— А а а, ето кой е взел златото, та е купил черното куче от богатия стопанин. Кой каквото прави, това и намира — казали те, спуснали се върху него и го разкъсали. —

Преведе от унгарски г-жа Серафина Н. Дятчин.

СРЕБЪРНАТА ЛЪЖИЦА

(От Хебел.)

Във Виена един офицер си рече: „И аз ще ида веднаж да обядвам в „Червения вол,“ и отиде в гостилницата „Червения вол.“ Тук имаше познати и непознати хора, благородни и средна ръка, честни люде и негодници, както навсякъде.

Хората ядеха и пиеха, един много, друг малко. Говореха и разговаряха за туй, за онуй. Когато яденето се бе почти привършило, не-

кои си попиваха още по половин мяра маджарско вино; други валяха хлебчета от хлебна средина, като че ли бяха аптекари и като да искаха да правят хапчета; трети пък играеха с ножа или с вилицата или със сребърната лъжица, — когато офицера случайно съзря, как един мъж с зелена дреха играеше със сребърната лъжица и как лъжицата изведнаж се хлъзна в ръкава му и вече не излезе от там.

Друг някой би си рекъл: що ми влиза в работа? и би си стоял мирно на мястото или пък би вдигнал голям шум. Офицерът си рече: „Не знам кой е зеления ловец на лъжици и каква неприятност може да произлезе от това“ и си кротуваше на мястото до-

като дойде гостилничаря да прибере парите. Когато гостилничаря дойде да прибира парите, офицера взе също така една сребърна лъжица и я вмъкна между две петлици на мундира, в едната навътре, в другата навън, както понякога правят войниците на война, когато носят със себе си лъжица, но не и чорба. — Докато офицера си плащаше смятката, гостилничаря го погледна в мундира и си помисли: „Това е един странен орден за заслуга, който си е окачил тоя господин. Той трябва да се е отличил в борба със супа от раци, та е получил за почетно отличие тая сребърна лъжица, или пък е една от моите собствени“? Като заплати на гостилничаря обяда си, офицерът рече със сериозен вид: „Нали и лъжицата се смята? Обядът и така е доста скъп.“ Гостилничаря каза: „Такова нещо още не ми се е случвало. Ако вие си нямате у дома лъжици, аз ще ви дам една обикновена лъжица, но само ми оставете тук сребърната. Тогава офицера стана, потупа гостилничаря по гърба и се засмя. „Ние се само пошегувахме,“ каза той, „аз и господина там в зелената дреха. Извадете вашата лъжица из ръкава, зеления господине, тогава и аз ще повърна моята. „Като видя, че е издаден, и че едно честно око е гледало неговата безчестна ръка, ловджията на лъжици си помисли: „По-добре на шега, от колкото наистина“, и също така даде своята лъжица. По такъв начин гостилничаря пак си доби своето, а крадеца на лъжицата се смееше и той, ала не за дълго. Защото, когато другите гости видяха това, те с хукане и ругатни изгониха издадения крадец. Доблестния офицер, обаче, почерпиха с още едно пълно стъкло маджарско вино за здравето на всички честни хора.

От немски Д. Савов.